

Šis tekstas yra skirtas tik informacijai ir teisinės galios neturi. Europos Sąjungos institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį. Autentiškos atitinkamų teisės aktų, įskaitant jų preambules, versijos skelbiamos Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje ir pateikiamos svetainėje „EUR-Lex“. Oficialūs tekstai tiesiogiai prerinami naudojantis šiuo dokumente pateikiamomis nuorodomis

► **B** EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2010/13/ES

2010 m. kovo 10 d.

dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva)

(kodifikuota redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

(OL L 95, 2010 4 15, p. 1)

iš dalies keičiama:

Oficialusis leidinys

		Nr.	puslapis	data
► <u>M1</u>	2018 m. lapkričio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2018/1808	L 303	69	2018 11 28

pataisyta:

► **C1** Klaidų ištaisymas, OL L 263, 2010 10 6, p. 15 (2010/13/ES)

**EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA
2010/13/ES**

2010 m. kovo 10 d.

dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų tam tikrų nuostatų, susijusių su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimu, derinimo (Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva)

(kodifikuota redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

I SKYRIUS

SĄVOKŲ APIBRĖŽTYS

1 straipsnis

1. Šioje direktyvoje vartojamos šios sąvokų apibrėžtys:

a) audiovizualinės žiniasklaidos paslauga –

i) paslauga, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 56 ir 57 straipsniuose, kai pagrindinis paslaugos arba nuo jos atsiejamos dalies tikslas yra, žiniasklaidos paslaugų teikėjui prisiimant redakcinę atsakomybę, informavimo, pramogų ar švietimo tikslais teikti programas plačiajai visuomenei elektroninių ryšių tinklais, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/21/EB 2 straipsnio a punkte; tokia audiovizualinės žiniasklaidos paslauga – tai televizijos programų transliavimas, kaip apibrėžta šios dalies e punkte, arba užsakomoji audiovizualinės žiniasklaidos paslauga, kaip apibrėžta šios dalies g punkte;

ii) komercinis audiovizualinis pranešimas;

aa) dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslauga – paslauga, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 56 ir 57 straipsniuose, kai pagrindinis paslaugos arba nuo jos atsiejamos dalies tikslas arba viena iš esminių paslaugos funkcijų yra skirta informavimo, pramogų ar švietimo tikslais teikti programas arba naudotojų sukurtus vaizdo įrašus, arba ir programas, ir tuos įrašus plačiajai visuomenei, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjui neprisiimant redakcinės atsakomybės, elektroninių ryšių tinklais, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/21/EB 2 straipsnio a punkte, ir kurių organizavimą nustato dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas, be kita ko, automatinėmis priemonėmis arba algoritmais, visų pirma rodydamas, įdiegdamas žymas ir nustatydamas seką;

b) programa – judesį perteikiančių vaizdų, lydimų arba nelydimų garso, visuma, sudaranti atskirą vienetą, nepriklausomai nuo jo trukmės, žiniasklaidos paslaugų teikėjo nustatytame tvarkaraštyje arba kataloge, įskaitant pilnametražius vaidybinius filmus, vaizdo klipus, sporto renginius, situacijų komedijas, dokumentinius filmus, vaikams skirtas programas ir originalius dramos kūrinius;

▼ M1

- ba) naudotojo sukurtas vaizdo įrašas – judesį perteikiančių vaizdų, lydimų arba nelydimų garso, visuma, sudaranti atskirą vienetą, nepriklausomai nuo jo trukmės, kurį sukūrė naudotojas ir kurį tas naudotojas ar bet kuris kitas naudotojas įkėlė į dalijimosi vaizdo medžiaga platformą;
- bb) redakcinis sprendimas – sprendimas, reguliariai priimamas, siekiant prisiimti redakcinę atsakomybę ir susieti su kasdiene audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo veikla;

▼ B

- c) „redakcinė atsakomybė“ – veiksminga kontrolė tiek atrenkant programas, tiek ir jas išdėstant chronologine tvarka televizijos programų transliavimo atveju, ar pateikiant kataloge užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo atveju. Redakcinė atsakomybė nebūtinai reiškia pagal nacionalinę teisę numatomą teisinę atsakomybę už teikiamų paslaugų turinį;
- d) „žiniasklaidos paslaugų teikėjas“ – fizinis ar juridinis asmuo, kuris prisiima redakcinę atsakomybę už audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos turinio parinkimą ir sprendžia, kokia tvarka jis organizuojamas;

▼ M1

- da) dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas – fizinis arba juridinis asmuo, kuris teikia dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugą;

▼ B

- e) „televizijos programų transliavimas“ arba „televizijos programos“ (t. y. linijinė audiovizualinės žiniasklaidos paslauga) – audiovizualinės žiniasklaidos paslauga, kurią teikia žiniasklaidos paslaugų teikėjas, skirta vienu metu žiūrėti programas pagal programų tvarkaraštį;
- f) „transliuotojas“ – televizijos programų žiniasklaidos paslaugų teikėjas;
- g) „užsakomoji audiovizualinės žiniasklaidos paslauga“ (t. y. nelinijinė audiovizualinės žiniasklaidos paslauga) – audiovizualinės žiniasklaidos paslauga, kurią teikia žiniasklaidos paslaugų teikėjas, skirta žiūrėti programas naudotojo pasirinktu laiku ir jo individualiu prašymu pagal žiniasklaidos paslaugų teikėjo siūlomą programų katalogą;

▼ M1

- h) komercinis audiovizualinis pranešimas – vaizdai, lydimi arba nelydimi garso, skirti tiesiogiai arba netiesiogiai reklamuoti prekes, paslaugas ar ekonominę veiklą vykdančio fizinio arba juridinio asmens įvaizdį; tokie vaizdai lydi programą arba naudotojo sukurtą vaizdo įrašą ar yra į juos įtraukiami už užmokestį arba kitą panašų atlygį, arba savireklamos tikslais. Komercinių audiovizualinių pranešimų formos apima, *inter alia*, televizijos reklamą, rėmimą, teleparduotuvę ir prekių rodymą;

▼ B

- i) „televizijos reklama“ – už mokesčių ar kitą panašų atlygį bet kokia forma transliuojama informacija arba informacija, kurią savireklamos tikslais teikia prekyba, verslu, amatu ar profesine veikla besiverčianti viešojo ar privati įmonė arba fizinis asmuo, siekdami atlygintinai reklamuoti prekių tiekimą ar paslaugų teikimą, įskaitant nekilnojamąjį turtą, teises ir pareigas;

▼B

- j) „paslėptas komercinis audiovizualinis pranešimas“ – atvejai, kai programose žodžiais ar vaizdais yra pateikiamos prekių gamintojo ar paslaugų teikėjo prekės, paslaugos, pavadinimas, prekės ženklas ar veikla ir kai žiniasklaidos paslaugų teikėjas tai daro dėl reklamos, o visuomenę toks pateikimo pobūdis gali klaidinti. Toks pateikimas yra visų pirma laikomas sąmoningu, kai tai daroma už mokesčių ar kitą panašų atlygį;

▼M1

- k) rėmimas – bet koks indėlis, kurį viešosios ar privačios įmonės arba fiziniai asmenys, nedalyvaujantys teikiant audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas ar dalijimosi vaizdo medžiaga platformų paslaugas arba gaminant audiovizualinius kūrinius, teikia audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms, dalijimosi vaizdo medžiaga platformų paslaugoms, naudotojų sukurtiems vaizdo įrašams arba programoms finansuoti, siekdami reklamuoti savo vardą (pavadinimą), prekių ženklą, įvaizdį, veiklą ar produktus;

▼B

- l) „teleparduotuvė“ – visuomenei transliuojami tiesioginiai siūlymai siekiant už mokesčių tiekti prekes ar teikti paslaugas, įskaitant nekilnojamąjį turtą, teises ar pareigas;

▼M1

- m) prekių rodymas – bet kokios formos komercinis audiovizualinis pranešimas, kuriame už užmokesčių ar kitą panašų atlygį pateikiama informacija apie produktą, paslaugą ar jų prekių ženklą arba nuoroda į juos taip, kad jie būtų aiškiai matomi programos ar naudotojo sukurto vaizdo įrašo metu;

▼B

- n) „Europos kūriniai“:

- i) kūriniai, kurių kilmės šalys yra valstybės narės;
- ii) kūriniai, kurių kilmės šalys yra Europos trečiosios valstybės, esančios Europos Tarybos Europos konvencijos dėl televizijos be sienų Šalimis, ir kurie atitinka 3 dalies sąlygas;
- iii) kūriniai, bendrai sukuriami pagal Sąjungos ir trečiųjų šalių sudarytus susitarimus, susijusius su audiovizualiniu sektoriumi, ir atitinkantys kiekviename iš tų susitarimų apibrėžtas sąlygas.

2. 1 dalies n punkto ii ir iii papunkčių nuostatos taikomos su sąlyga, kad kūriniams, kurių kilmės šalys yra valstybės narės, atitinkamoje trečiojoje šalyje netaikomos diskriminacinės priemonės.

3. 1 dalies n punkto i ir ii papunkčiuose nurodyti kūriniai yra kūriniai, kuriuos iš esmės sukuria autoriai ir kūrėjai, gyvenantys tose nuostatose nurodytose vienoje ar daugiau valstybių, jeigu tie kūriniai atitinka vieną iš toliau nurodytų trijų sąlygų:

- i) juos sukuria vienas ar daugiau vienoje ar daugiau iš tų valstybių įsisteigusių kūrėjų;
- ii) kūrinių kūrimui vadovauja ir jų kūrimą faktiškai kontroliuoja vienas ar daugiau vienoje ar daugiau iš tų valstybių įsisteigusių kūrėjų;

▼B

iii) tų valstybių bendrų kūrėjų įnašas į visas bendros gamybos išlaidas yra didžiausias ir bendros gamybos nekontroliuoja vienas ar daugiau kitose nei tos valstybės įsisteigusių kūrėjų.

4. Kūriniai, kurių pagal 1 dalies n punktą negalima laikyti Europos kūriniais, tačiau kurie yra sukurti remiantis valstybių narių ir trečiųjų šalių sudarytais dvišaliais bendros gamybos susitarimais, yra laikomi Europos kūriniais, jeigu Sąjungos bendrų kūrėjų indėlis sudaro didžiąją bendrų gamybos išlaidų dalį ir jeigu gamybos nekontroliuoja vienas ar daugiau ne valstybių narių teritorijoje įsisteigusių kūrėjų.

II SKYRIUS

▼M1AUDIOVIZUALINĖS ŽINIASKLAIDOS PASLAUGOMS TAIKOMOS
BENDROSIOS NUOSTATOS**▼B***2 straipsnis*

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad visos jos jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų perduodamos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos atitiktų visuomenei skirtoms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms toje valstybėje narėje taikomas teisės sistemos taisykles.

2. Šioje direktyvoje valstybės narės jurisdikcijai priklausančios žiniasklaidos paslaugų teikėjai yra:

a) tie, kurie įsisteigę toje valstybėje narėje pagal 3 dalį; arba

b) tie, kuriems taikoma 4 dalis.

3. Šioje direktyvoje žiniasklaidos paslaugų teikėjas yra laikomas įsisteigusiu valstybėje narėje tokiais atvejais:

a) žiniasklaidos paslaugų teikėjo pagrindinė buveinė yra toje valstybėje narėje ir redakciniai sprendimai dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų yra priimami toje valstybėje narėje;

▼M1

b) jei žiniasklaidos paslaugų teikėjo pagrindinė buveinė yra vienoje valstybėje narėje, tačiau redakciniai sprendimai dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų yra priimami kitoje valstybėje narėje, žiniasklaidos paslaugų teikėjas yra laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje veikia reikšminga dalis darbuotojų, dalyvaujančių su programa susijusioje audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo veikloje. Jei reikšminga dalis darbuotojų, dalyvaujančių su programa susijusioje audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo veikloje, veikia kiekvienoje iš tų valstybių narių, žiniasklaidos paslaugų teikėjas laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje yra jo pagrindinė buveinė. Jei reikšminga dalis darbuotojų, dalyvaujančių su programa susijusioje audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo veikloje, neveikia nė vienoje iš tų valstybių narių, žiniasklaidos paslaugų teikėjas laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje jis pirmiausia pradėjo savo veiklą pagal tos valstybės narės teisę su sąlyga, kad jis su tos valstybės narės ekonomika yra susijęs stabiliai ir realiu ryšiu;

▼B

c) kai žiniasklaidos paslaugų teikėjo pagrindinė buveinė yra valstybėje narėje, tačiau sprendimai dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų yra priimami trečiojoje šalyje arba atvirkščiai, jis laikomas įsisteigusi atitinkamoje valstybėje narėje, jeigu didžioji audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų veikla užsiimančių darbuotojų dalis vykdo veiklą toje valstybėje narėje.

4. Žiniasklaidos paslaugų teikėjai, kuriems netaikomos 3 dalies nuostatos, laikomi priklausančiais valstybės narės jurisdikcijai, kai:

a) jie naudojami toje valstybėje narėje esančiu ryšiu su palydovu;

b) jie nesinaudoja toje valstybėje narėje esančiu ryšiu su palydovu, bet naudojami tai valstybei narei priklausančiais ryšio palydovo pajėgumais.

5. Jei pagal 3 ir 4 dalis negalima nuspręsti, kurios valstybės narės jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas, kompetentinga valstybė nare bus laikoma ta, kurioje žiniasklaidos paslaugų teikėjas yra įsisteigęs, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 49–55 straipsniuose.

▼M1

5a. Valstybės narės užtikrina, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjai informuotų kompetentingas nacionalines reguliavimo institucijas arba įstaigas apie visus pokyčius, kurie gali paveikti jurisdikcijos nustatymą pagal 2, 3 ir 4 dalis.

5b. Valstybės narės sudaro ir nuolat atnaujina jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų sąrašą ir nurodo, kuriais kriterijais, išdėstytais 2–5 dalyse, yra grindžiama jų jurisdikcija. Tą sąrašą, įskaitant visą atnaujintą jo informaciją, valstybės narės perduoda Komisijai.

Komisija užtikrina, kad tokie sąrašai būtų pateikti centralizuotoje duomenų bazėje. Jeigu tarp sąrašų esama neatitikimų, Komisija susiekia su atitinkamomis valstybėmis narėmis, kad būtų rastas sprendimas. Komisija užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos turėtų prieigą prie tos duomenų bazės. Komisija informaciją duomenų bazėje skelbia viešai.

5c. Jei, taikydamos 3 ar 4 straipsnį, atitinkamos valstybės narės nesutaria dėl to, kuriai valstybei narei priklauso jurisdikcija, jos nepagrįstai nedelsdamos apie tai praneša Komisijai. Komisija gali paprašyti Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupės (ERGA) per 15 darbo dienų nuo Komisijos prašymo pateikimo dienos pateikti nuomonę tuo klausimu pagal 30b straipsnio 3 dalies d punktą. Komisija tinkamai informuoja Ryšių palaikymo komitetą, įsteigtą pagal 29 straipsnį.

Priimdama sprendimą pagal 3 straipsnio 2 arba 3 dalį, arba pagal 4 straipsnio 5 dalį, Komisija taip pat nusprendžia dėl to, kuriai valstybei narei priklauso jurisdikcija.

▼B

6. Ši direktyva netaikoma išimtinai trečiosioms šalims skirtoms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms, kurių standartine vartotojų įranga tiesiogiai ar netiesiogiai negali priimti vienos ar daugiau valstybių narių visuomenė.

▼M1*3 straipsnis*

1. Valstybės narės užtikrina priėmimo laisvę ir savo teritorijoje neriboja audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų retransliavimo iš kitų valstybių narių dėl priežasčių, kurios patenka į šia direktyva koordinuojamas sritis.

2. Valstybės narės gali laikinai nukrypti nuo šio straipsnio 1 dalies, kai žiniasklaidos paslaugų teikėjo, priklausančio kitos valstybės narės jurisdikcijai, teikiama audiovizualinės žiniasklaidos paslauga akivaizdžiai, rimtai ir sunkiai pažeidžia 6 straipsnio 1 dalies a punktą arba 6a straipsnio 1 dalį arba kenkia ar kelia rimtą ir didelį pavojų visuomenės sveikatai.

Pirmoje pastraipoje nurodytai nukrypti leidžiančiai nuostatai taikomos šios sąlygos:

- a) per paskutinius 12 mėnesių žiniasklaidos paslaugų teikėjas savo elgesiu bent du kartus jau atliko vieną ar daugiau pirmoje pastraipoje minimų pažeidimų;
- b) atitinkama valstybė narė yra raštu pranešusi žiniasklaidos paslaugų teikėjui, valstybei narei, kurios jurisdikcijai tas teikėjas priklauso, ir Komisijai apie įtariamus pažeidimus ir apie proporcingas priemones, kurių ji ketina imtis, jei toks pažeidimas vėl pasikartotų;
- c) atitinkama valstybė narė paisė žiniasklaidos paslaugų teikėjo teisės į gynybą ir visų pirma suteikė tam paslaugų teikėjui galimybę pareikšti savo nuomonę dėl įtariamų pažeidimų; ir
- d) konsultuojantis su valstybe nare, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas, ir Komisija, nepavyko draugiškai susitarti per vieną mėnesį nuo tos dienos, kurią Komisija gavo b punkte nurodytą pranešimą.

Komisija per tris mėnesius nuo tos dienos, kurią gavo pranešimą apie priemones, kurių ėmėsi atitinkama valstybė narė, ir paprašiusi ERGA pateikti nuomonę pagal 30b straipsnio 3 dalies d punktą, priima sprendimą, ar tos priemonės yra suderinamos su Sąjungos teise. Komisija tinkamai informuoja Ryšių palaikymo komitetą. Jei Komisija padaro išvadą, kad tos priemonės yra nesuderinamos su Sąjungos teise, ji pareikalauja, kad atitinkama valstybė narė skubiai nustotų taikyti aptariamąs priemones.

3. Valstybė narė gali laikinai nukrypti nuo šio straipsnio 1 dalies, kai žiniasklaidos paslaugų teikėjo, priklausančio kitos valstybės narės jurisdikcijai, teikiama audiovizualinės žiniasklaidos paslauga akivaizdžiai, rimtai ir sunkiai pažeidžia 6 straipsnio 1 dalies b punktą arba kenkia ar kelia rimtą ir didelį pavojų visuomenės saugumui, įskaitant nacionalinio saugumo ir gynybos užtikrinimą.

▼ **M1**

Pirmoje pastraipoje nurodytai nukrypti leidžiančiai nuostatai taikomos šios sąlygos:

- a) per paskutinius 12 mėnesių pirmoje pastraipoje nurodytas elgesys pasikartojo bent kartą;

ir

- b) atitinkama valstybė narė yra raštu pranešusi žiniasklaidos paslaugų teikėjui, valstybei narei, kurios jurisdikcijai tas teikėjas priklauso, ir Komisijai apie įtariamą pažeidimą ir apie proporcingas priemones, kurių ji ketina imtis, jei toks pažeidimas vėl pasikartotų.

Atitinkama valstybė narė paiso atitinkamo žiniasklaidos paslaugų teikėjo teisės į gynybą ir visų pirma suteikia tam paslaugų teikėjui galimybę pareikšti savo nuomonę dėl įtariamų pažeidimų.

Komisija per tris mėnesius nuo tos dienos, kurią gavo pranešimą apie priemones, kurių ėmėsi atitinkama valstybė narė, ir paprašiusi ERGA pateikti nuomonę pagal 30b straipsnio 3 dalies d punktą, priima sprendimą, ar tos priemonės yra suderinamos su Sąjungos teise. Komisija tinkamai informuoja Ryšių palaikymo komitetą. Jei Komisija padaro išvadą, kad tos priemonės yra nesuderinamos su Sąjungos teise, ji pareikalauja, kad atitinkama valstybė narė skubiai nustotų taikyti aptariamąs priemones.

4. 2 ir 3 dalimi nedaromas poveikis jokioms procedūroms, taisomosioms priemonėms ar sankcijoms už aptariamus pažeidimus taikymui valstybėje narėje, kurios jurisdikcijai priklauso atitinkamas žiniasklaidos paslaugų teikėjas.

5. Skubos atvejais valstybės narės ne vėliau kaip per vieną mėnesį po įtariamo pažeidimo gali nukrypti nuo 3 dalies a ir b punktuose išdėstytų sąlygų. Tokiu atveju apie priemones, kurių imtasi, turi būti kuo greičiau pranešta Komisijai ir valstybei narei, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas, nurodant priežastis, kodėl valstybė narė mano, kad tai yra skubos atvejis. Komisija kuo greičiau išnagrinėja priemonių, apie kurias pranešta, suderinamumą su Sąjungos teise. Jei Komisija padaro išvadą, kad priemonės yra nesuderinamos su Sąjungos teise, ji pareikalauja, kad atitinkama valstybė narė skubiai nustotų jas taikyti.

6. Jei Komisijai trūksta informacijos, būtinos sprendimui pagal 2 ar 3 dalį priimti, ji per vieną mėnesį nuo pranešimo gavimo dienos paprašo, kad atitinkama valstybė narė pateiktų visą informaciją, būtiną tam sprendimui priimti. Laikotarpis, per kurį Komisija turi priimti sprendimą, sustabdomas tol, kol ta valstybė narė pateiks tokią būtiną informaciją. Bet kuriuo atveju laikotarpis sustabdomas ne ilgiau kaip vienam mėnesiui.

7. Valstybės narės ir Komisija reguliariai keičiasi patirtimi ir geriausia praktika, susijusia su šiame straipsnyje nustatyta procedūra, Ryšių palaikymo komiteto ir ERGA kontekste.

▼ **M1***4 straipsnis*

1. Valstybės narės turi teisę reikalauti, kad jų jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai laikytųsi išsamesnių ar griežtesnių taisyklių šia direktyva koordinuojamose srityse su sąlyga, kad tokios taisyklės atitinka Sąjungos teisę.

2. Kai valstybė narė:

- a) pasinaudojo laisve pagal 1 dalį priimti išsamesnes ar griežtesnes bendrojo viešojo intereso taisykles ir
- b) nustato, kad kitos valstybės narės jurisdikcijai priklausantis žiniasklaidos paslaugų teikėjas teikia audiovizualinės žiniasklaidos paslaugą, kurios visa arba didžioji dalis nukreipta į jos teritoriją,

ji gali paprašyti, kad jurisdikciją turinti valstybė narė spręstų visas su šia dalimi susijusias nustatytas problemas. Abi valstybės narės sąžiningai ir nedelsdamos bendradarbiauja, kad būtų pasiektas abi puses tenkinantis sprendimas.

Gavusi pagrįstą prašymą pagal pirmą pastraipą, jurisdikciją turinti valstybė narė prašo, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjas laikytųsi atitinkamų bendrojo viešojo intereso taisyklių. Jurisdikciją turinti valstybė narė reguliariai informuoja prašymą pateikusią valstybę narę apie veiksmus, kurių imtasi nustatytoms problemoms spręsti. Jurisdikciją turinti valstybė narė per du mėnesius nuo prašymo gavimo dienos informuoja prašymą pateikusią valstybę narę ir Komisiją apie gautus rezultatus, o jei sprendimas nebuvo rastas, paaiškina to priežastis.

Bet kuri iš tų valstybių narių bet kuriuo metu gali kreiptis į Ryšių palaikymo komitetą, kad šis išnagrinėtų konkretų atvejį.

3. Atitinkama valstybė narė gali priimti atitinkamas priemones atitinkamo žiniasklaidos paslaugų teikėjo atžvilgiu, jei:

- a) ji nustato, kad rezultatai, pasiekti taikant 2 dalį, yra nepatenkinami, ir
- b) ji pateikė įrodymus, patvirtinančius, kad atitinkamas žiniasklaidos paslaugų teikėjas įsisteigė jurisdikciją turinčioje valstybėje narėje siekdamas apeiti griežtesnes taisykles šia direktyva koordinuojamose srityse, kurios jam būtų taikomos, jei jis būtų įsisteigęs atitinkamoje valstybėje narėje; remiantis tokiais įrodymais turi būti galima pagrįstai nustatyti tokį taisyklių apėjimą, nereikalaujant įrodymų dėl žiniasklaidos paslaugų teikėjo ketinimo apeiti tas griežtesnes taisykles.

Tokios priemonės turi būti objektyviai būtinos, taikomos nediskriminuojant ir proporcingos tikslams, kurių jomis siekiama.

4. Valstybė narė gali imtis priemonių pagal 3 dalį tik tuo atveju, jei tenkinamos šios sąlygos:

- a) ji pranešė Komisijai ir valstybei narei, kurioje įsisteigęs žiniasklaidos paslaugų teikėjas, apie ketinimą imtis tokių priemonių, kartu nurodyma priežastis, kuriomis ji grindžia savo vertinimą;

▼ **M1**

b) ji paisė atitinkamo žiniasklaidos paslaugų teikėjo teisės į gynybą ir visų pirma suteikė tam žiniasklaidos paslaugų teikėjui galimybę pareikšti savo nuomonę dėl įtariamo apėjimo ir priemonių, kurių ketina imtis pranešančioji valstybė narė; ir

c) paprašiusi ERGA pateikti nuomonę pagal 30b straipsnio 3 dalies d punktą Komisija nusprendė, kad priemonės yra suderinamos su Sąjungos teise, visų pirma, kad valstybės narės, kuri imasi tų priemonių pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis, vertinimai yra tinkamai pagrįsti; Komisija tinkamai informuoja Ryšių palaikymo komitetą.

5. Komisija per tris mėnesius nuo 4 dalies a punkte numatyto pranešimo gavimo priima sprendimą, ar tos priemonės yra suderinamos su Sąjungos teise. Jei Komisija padaro išvadą, kad tos priemonės yra nesuderinamos su Sąjungos teise, ji pareikalauja, kad atitinkama valstybė narė susilaikytų nuo priemonių, kurių ji ketina imtis, priėmimo.

Jei Komisijai trūksta informacijos, būtinos sprendimui pagal pirmą pastraipą priimti, ji per vieną mėnesį nuo pranešimo gavimo dienos paprašo, kad atitinkama valstybė narė pateiktų visą informaciją, būtiną tam sprendimui priimti. Laikotarpis, per kurį Komisija turi priimti sprendimą, sustabdomas tol, kol ta valstybė narė pateiks tokią būtiną informaciją. Bet kuriuo atveju laikotarpis sustabdomas ne ilgiau kaip vienam mėnesiui.

6. Valstybės narės pagal savo nacionalinę teisę tinkamomis priemonėmis užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai veiksmingai laikytųsi šios direktyvos.

7. Jei šioje direktyvoje nenumatyta kitaip, taikoma Direktyva 2000/31/EB. Jei šioje direktyvoje nenumatyta kitaip, esant Direktyvos 2000/31/EB ir šios direktyvos kolizijai, vadovaujama šia direktyva.

4a straipsnis

1. Šia direktyva koordinuojamose srityse ir kiek tai leidžiama pagal valstybių narių teisės sistemas, valstybės narės skatina naudoti bendrą reguliavimą ir puoselėti savireguliaciją taikant nacionaliniu lygmeniu priimtus elgesio kodeksus. Tie kodeksai turi:

a) būti tokie, kad juos plačiai pripažintų pagrindiniai suinteresuotieji subjektai atitinkamose valstybėse narėse;

b) aiškiai ir nedviprasmiškai išdėstyti savo tikslus;

c) numatyti reguliarią, skaidrią ir nepriklausomą stebėseną ir vertinimą, kaip siekiama išsklaidyti tikslų; ir

d) numatyti veiksmingą vykdymo užtikrinimą, įskaitant veiksmingas ir proporcingas sankcijas.

▼M1

2. Valstybės narės ir Komisija gali skatinti savireguliaciją, taikydamos Sąjungos elgesio kodeksus, kuriuos parengia žiniasklaidos paslaugų teikėjai, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai arba jiems atstovaujančios organizacijos, prireikus bendradarbiaudami su kitais sektoriais, kaip antai pramonės, prekybos sektoriais, profesinėmis ir vartotojų asociacijomis arba organizacijomis. Tie kodeksai turi būti tokie, kad juos plačiai pripažintų pagrindiniai suinteresuotieji subjektai Sąjungos lygmeniu, ir turi atitikti 1 dalies b–d punktų kriterijus. Sąjungos elgesio kodeksais nedaromas poveikis nacionaliniams elgesio kodeksams.

Bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis Komisija sudaro palankias sąlygas Sąjungos elgesio kodeksų rengimui, kai tikslinga, pagal subsidiarumo ir proporcingumo principus.

Sąjungos elgesio kodeksus pasirašiusios šalys pateikia tų kodeksų projektus ir jų pakeitimus Komisijai. Komisija konsultuojasi su Ryšių palaikymo komitetu dėl tų kodeksų projektų arba jų pakeitimų.

Komisija Sąjungos elgesio kodeksus paskelbia viešai ir gali suteikti jiems tinkamą matomumą.

3. Valstybės narės turi teisę reikalauti, kad jų jurisdikcijai priklausančios žiniasklaidos paslaugų teikėjai laikytųsi išsamesnių ar griežtesnių taisyklių, laikantis šios direktyvos ir Sąjungos teisės, be kita ko, atvejais, kai jų nepriklausomos nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos padaro išvadą, jog pasitvirtino, kad koks nors elgesio kodeksas ar jo dalys nėra pakankamai veiksmingi. Valstybės narės apie tokias taisykles nedelsiant praneša Komisijai.

▼B

III SKYRIUS

▼M1**AUDIOVIZUALINĖS ŽINIASKLAIDOS PASLAUGOMS TAIKOMOS NUOSTATOS***5 straipsnis*

1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad jos jurisdikcijai priklausančios žiniasklaidos paslaugų teikėjai paslaugos gavėjams padarytų lengvai, tiesiogiai ir nuolat prieinamą bent šią informaciją:

- a) jo vardas (pavadinimas);
- b) jo geografinis adresas, kuriuo jis įsisteigęs;
- c) jo duomenys, įskaitant jo elektroninio pašto adresą ar interneto svetainės adresą, kuriais su juo būtų galima greitai, tiesiogiai ir veiksmingai susisiekti;
- d) valstybė narė, kurios jurisdikcijai jis priklauso, ir kompetentingos reguliavimo institucijos arba įstaigos arba priežiūros įstaigos.

▼ **M1**

2. Valstybės narės gali priimti teisėkūros priemones, kuriomis būtų nustatyta, kad, be 1 dalyje išvardytos informacijos, jų jurisdikcijai priklausančios žiniasklaidos paslaugų teikėjai suteiktą galimybę susipažinti su informacija apie jų nuosavybės struktūrą, įskaitant tikruosius savininkus. Tokiomis priemonėmis turi būti paisoma atitinkamų pagrindinių teisių, tokių kaip antai tikrųjų savininkų teisė į privatų ir šeimos gyvenimą. Tokios priemonės turi būti būtinos ir proporcingos ir jomis turi būti siekiama bendrojo intereso tikslo.

6 straipsnis

1. Nedarant poveikio valstybių narių pareigai gerbti ir apsaugoti žmogaus orumą, valstybės narės atitinkamomis priemonėmis užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų teikiamose audiovizualinės žiniasklaidos paslaugose nebūtų jokio turinio, kuriuo:

- a) kurstomas smurtas ar neapykanta tam tikros asmenų grupės ar šios grupės nario atžvilgiu remiantis kuriuo nors iš Chartijos 21 straipsnyje nurodytų pagrindų;
- b) viešai kurstoma įvykdyti teroristinį nusikaltimą, kaip nustatyta Direktyvos (ES) 2017/541 5 straipsnyje.

2. Priemonės, kurių imamasi šio straipsnio tikslais, turi būti būtinos bei proporcingos ir jomis turi būti paisoma Chartijoje nustatytų teisių ir principų.

6a straipsnis

1. Valstybės narės imasi atitinkamų priemonių užtikrinti, kad jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų teikiamos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos, kurios gali pakenkti nepilnamečių fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi, būtų teikiamos tik taip, kad nepilnamečiai jų įprastai negalėtų girdėti ar matyti. Tokios priemonės, be kita ko, gali būti transliavimo laiko parinkimas, amžiaus patikrinimo priemonės ar kitos techninės priemonės. Jos turi būti proporcingos galimai programos žalai.

Žalingiausiam turiniui, tokiam kaip savitiksliis smurtas ir pornografija, turi būti taikomos griežčiausios priemonės.

2. Žiniasklaidos paslaugų teikėjų pagal 1 dalį surinkti arba kitaip gauti nepilnamečių asmens duomenys neturi būti tvarkomi komerciniais tikslais, kaip antai tiesioginės rinkodaros, profiliavimo ir vartotojų elgesiu grindžiamos reklamos tikslais.

3. Valstybės narės užtikrina, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjai suteiktą žiūrovams pakankamai informacijos apie turinį, kuris gali pakenkti nepilnamečių fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi. Šiuo tikslu žiniasklaidos paslaugų teikėjai naudoja sistemą, kuria apibūdinamas galimai žalingas audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos turinio pobūdis.

▼ **M1**

Siekdamos įgyvendinti šią dalį, valstybės narės skatina naudoti bendrą reguliavimą, kaip numatyta 4a straipsnio 1 dalyje.

4. Komisija skatina žiniasklaidos paslaugų teikėjus keistis geriausia praktika bendro reguliavimo elgesio kodeksų srityje. Valstybės narės ir Komisija gali skatinti savireguliavimą šio straipsnio taikymo tikslais, taikydamos Sąjungos elgesio kodeksus, kaip nurodyta 4a straipsnio 2 dalyje.

7 straipsnis

1. Valstybės narės nepagrįstai nedelsdamos užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų paslaugos, taikant proporcingas priemones, būtų nuolat ir palaipsniui daromos labiau prieinamos neįgaliesiems.

2. Valstybės narės užtikrina, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjai nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms reguliariai teiktų 1 dalyje nurodytų priemonių įgyvendinimo ataskaitas. Ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 19 d. ir vėliau kas trejus metus valstybės narės pateikia Komisijai 1 dalies įgyvendinimo ataskaitas.

3. Valstybės narės skatina žiniasklaidos paslaugų teikėjus parengti prieinamumo gerinimo veiksmų planus, kad jų teikiamos paslaugos būtų nuolat ir palaipsniui daromos labiau prieinamos neįgaliesiems. Apie tokius veiksmų planus pranešama nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms.

4. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną bendrą, lengvai (be kita ko, neįgaliesiems) ir viešai prieinamą internete informacinį punktą, kuriame būtų teikiama informacija ir kuriam būtų teikiami skundai visais šiame straipsnyje nurodytais prieinamumo klausimais.

5. Valstybės narės užtikrina, kad informacija apie ekstremalias situacijas, įskaitant viešuosius pranešimus ir skelbimus gaivalinių nelaimių atvejais, kuri viešai skelbiama pasitelkiant audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas, būtų teikiama taip, kad ji būtų prieinama neįgaliesiems.

7a straipsnis

Valstybės narės gali imtis priemonių užtikrinti deramą bendro intereso audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų pastebimumą.

7b straipsnis

Valstybės narės imasi atitinkamų ir proporcingų priemonių užtikrinti, kad žiniasklaidos paslaugų teikėjų teikiamos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos be aiškaus tų teikėjų nebūtų uždengiamos komerciniais tikslais ir nebūtų keičiamos sutikimo.

▼ M1

Taikant šį straipsnį, valstybės narės nustato reglamentavimo ypatumus, įskaitant išimtis, visų pirma susijusias su naudotojų teisėtų interesų apsauga, kartu atsižvelgiant į teisėtus iš pradžių audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas teikusią žiniasklaidos paslaugų teikėjų interesus.

▼ B*8 straipsnis*

Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančios žiniasklaidos paslaugų teikėjai neperduotų kinematografijos kūrinių kitu laikotarpiu nei buvo susitarta su teisių turėtojais.

▼ M1*9 straipsnis*

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų perduodami komerciniai audiovizualiniai pranešimai atitiktų šiuos reikalavimus:

- a) būtų galima iš karto atpažinti, kad tai yra komercinis audiovizualinis pranešimas; paslėpti komerciniai audiovizualiniai pranešimai draudžiami;
- b) komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose neturi būti naudojamos pasąmonę veikiančios technologijos;
- c) komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose neturi būti:
 - i) žmogaus orumo žeminimo;
 - ii) jokio diskriminavimo dėl lyties, rasinės ar etninės kilmės, pilietybės, religijos arba tikėjimo, negalios, amžiaus arba seksualinės orientacijos apraiškų arba skatinimo;
 - iii) sveikatai ar saugai pavojingo elgesio skatinimo;
 - iv) aplinkos apsaugai ypač žalingo elgesio skatinimo;
- d) turi būti draudžiami bet kokie komerciniai audiovizualiniai pranešimai, skirti cigarečių ir kitų tabako gaminių, taip pat elektroninių cigarečių ir pildomųjų talpyklų reklamai;
- e) alkoholinių gėrimų reklamai skirti komerciniai audiovizualiniai pranešimai neturi būti konkrečiai skirti nepilnamečiams ir neturi skatinti besaikio tokių gėrimų vartojimo;
- f) turi būti draudžiami vaistų ir medicininio gydymo, kurie valstybėje narėje, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas, yra galimi tik pagal receptus, komerciniai audiovizualiniai pranešimai;

▼M1

g) komerciniai audiovizualiniai pranešimai neturi daryti žalingo fizinio, psichinio ar dorovinio poveikio nepilnamečiams; todėl pasinaudojant nepilnamečių nepatyrimu ar patiklumu komerciniais audiovizualiniais pranešimais neturi būti tiesiogiai skatinama juos pirkti ar išsinuomoti produktą ar paslaugą, tiesiogiai skatinama nepilnamečius įtikinti savo tėvus ar kitus asmenis pirkti reklamuojamas prekes ar paslaugas, naudojamosi ypatingu nepilnamečių pasitikėjimu tėvais, mokytojais ar kitais asmenimis, arba nepagrįstai rodomi į pavojingą padėtį patekę nepilnamečiai.

2. Komerciniai audiovizualiniai pranešimai apie alkoholinius gėrimus teikiant užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas, išskyrus rėmimą ir prekių rodymą, turi atitikti 22 straipsnyje nustatytus kriterijus.

3. Valstybės narės skatina naudoti bendrą reguliavimą ir puoselėti savireguliaciją taikant elgesio kodeksus, kaip numatyta 4a straipsnio 1 dalyje, dėl netinkamų komercinių audiovizualinių pranešimų apie alkoholinius gėrimus. Tais kodeksais siekiama veiksmingai sumažinti galimybę nepilnamečiams pamatyti komercinius audiovizualinius pranešimus apie alkoholinius gėrimus.

4. Valstybės narės skatina naudoti bendrą reguliavimą ir puoselėti savireguliaciją taikant elgesio kodeksus, kaip numatyta 4a straipsnio 1 dalyje, dėl netinkamų komercinių audiovizualinių pranešimų, kurie lydi vaikams skirtas programas arba yra į jas įtraukti, apie maisto produktus ir gėrimus, kurių sudėtyje yra maistinių medžiagų ir medžiagų, pasižyminčių maistiniu arba fiziologiniu poveikiu, ypač riebalų, riebalų rūgščių transizomerų, druskos ar natrio ir cukrų, kurių apskritai nerekomenduojama vartoti per daug.

Tais kodeksais siekiama veiksmingai sumažinti galimybę vaikams pamatyti komercinius audiovizualinius pranešimus apie tokius maisto produktus ir gėrimus. Tais kodeksais siekiama nustatyti, kad tokiuose komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose nebūtų pabrėžiamos teigiamos tokių maisto produktų ir gėrimų maistingumo savybės.

5. Šio straipsnio taikymo tikslais valstybės narės ir Komisija gali skatinti savireguliaciją taikydamos Sąjungos elgesio kodeksus, kaip nurodyta 4a straipsnio 2 dalyje.

▼B*10 straipsnis*

1. Remiamos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos ar programos turi atitikti šiuos reikalavimus:

a) jokiais aplinkybėmis jų turiniui, o televizijos programų transliavimo atveju – jų rodymo laikui, nedaroma įtaka taip, kad būtų paveikta žiniasklaidos paslaugų teikėjo atsakomybė ir redakcinis nepriklausomumas;

b) jose nėra tiesiogiai skatinama pirkti ar nuomoti prekes ar paslaugas, visų pirma darant specialias reklamines nuorodas į tas prekes ar paslaugas;

▼B

- c) žiūrovai aiškiai informuojami apie esamą rėmimo susitarimą. Programų pradžioje, jų metu ir (arba) pabaigoje tinkamu būdu pateikiant rėmėjo vardą (pavadinimą), logotipą ir (arba) kitą ženklą, pavyzdžiui, nuorodą į jo produktą (-us) ar paslaugą (-as) arba jų skiriamąjį ženklą yra aiškiai parodoma, kad programos yra remiamos.

▼M1

2. Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų arba programų negali remti įmonės, kurių pagrindinė veikla yra cigarečių ir kitų tabako gaminių, taip pat elektroninių cigarečių ir pildomųjų talpyklų gamyba arba pardavimas.

▼B

3. Jei įmonės, kurių veikla apima medicinos produktų gamybą arba pardavimą ir medicininį gydymą, remia audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas arba programas, jose gali būti reklamuojamas įmonės pavadinimas ar jos įvaizdis, tačiau negalima reklamuoti konkrečių medicinos produktų ar medicininių gydymo būdų, kurie toje valstybėje narėje, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas, galimi tik pagal receptus.

▼M1

4. Žinių ir aktualijų programos negali būti remiamos. Valstybės narės gali uždrausti remti vaikams skirtas programas. Valstybės narės gali nuspręsti uždrausti rodyti rėmėjo logotipą vaikams skirtose programose, dokumentiniuose filmuose ir religinėse programose.

11 straipsnis

1. Šis straipsnis taikomas tik programoms, sukurtoms po 2009 m. gruodžio 19 d.

2. Prekių rodymas leidžiamas visų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų atveju, išskyrus per žinių ir aktualijų programas, vartotojų reikalų programas, religines programas ir vaikams skirtas programas.

3. Programos, į kurias įtrauktas prekių rodymas, turi atitikti šiuos reikalavimus:

- a) jokiais aplinkybėmis jų turiniui ir pateikimui pagal tvarkaraštį televizijos programų transliavimo atveju arba kataloge užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų atveju nedaroma įtakos taip, kad būtų paveikta žiniasklaidos paslaugų teikėjo atsakomybė ir redakcinis nepriklausomumas;
- b) jose negali būti tiesiogiai skatinama pirkti ar nuomoti prekes ar paslaugas, visų pirma darant specialias reklamines nuorodas į tas prekes ar paslaugas;
- c) jose negali būti nepagrįstai didinamas konkretaus produkto pastebimumas;
- d) žiūrovai aiškiai informuojami apie prekių rodymą, tai tinkamai nurodant programos pradžioje ir pabaigoje, taip pat atnaujinus programos rodymą po reklamos pertraukos, kad žiūrovui nekiltų jokios painiavos.

▼M1

Valstybės narės gali netaikyti d punkte išdėstytų reikalavimų, išskyrus programų, kurias sukūrė arba užsakė sukurti žiniasklaidos paslaugų teikėjas arba su tuo žiniasklaidos paslaugų teikėju susijusi bendrovė, atveju.

4. Bet kuriuo atveju programose negalimas šių produktų rodymas:

- a) cigarečių ir kitų tabako gaminių, taip pat elektroninių cigarečių ir pildomųjų talpyklų arba įmonių, kurių pagrindinė veikla yra šių produktų gamyba arba pardavimas, produktų;
- b) konkrečių vaistų ar medicininio gydymo būdų, kurie toje valstybėje narėje, kurios jurisdikcijai priklauso žiniasklaidos paslaugų teikėjas, galimi tik pagal receptus.

▼B

IV SKYRIUS

▼M1*13 straipsnis*

1. Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausančios užsąmonos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas teikiantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai garantuotų, kad bent 30 proc. jų katalogų kūrinių sudarytų Europos kūrinių, ir užtikrintų tų kūrinių pastebimumą.

2. Jei valstybės narės reikalauja, kad jų jurisdikcijai priklausančios žiniasklaidos paslaugų teikėjai finansiškai prisidėtų prie Europos kūrinių gamybos, be kita ko, tiesioginėmis investicijomis į turinį ir įnašais į nacionalinius fondus, jos taip pat gali pareikalausti, kad tokius finansinius įnašus proporcingai ir nediskriminuojant mokėtų žiniasklaidos paslaugų teikėjai, kurie orientuojasi į jų teritorijoje esančias auditorijas, nors yra įsisteigę kitose valstybėse narėse.

3. 2 dalyje nurodytu atveju finansinis įnašas grindžiamas tik pajamomis, uždirbtomis valstybėse narėse, į kurias orientuojasi paslaugų teikėjas. Jei valstybė narė, kurioje įsisteigęs teikėjas, nustato tokį finansinį įnašą, ji atsižvelgia į visus finansinius įnašus, kuriuos yra nustačiusios valstybės narės, į kurias orientuojasi paslaugų teikėjas. Bet koks finansinis įnašas turi atitikti Sąjungos teisę, ypač valstybės pagalbos taisykles.

4. Ne vėliau kaip 2021 m. gruodžio 19 d., o vėliau – kas dvejus metus valstybės narės pateikia Komisijai 1 ir 2 dalių įgyvendinimo ataskaitas.

5. Remdamasi valstybių narių pateikta informacija ir nepriklausomu tyrimu, atsižvelgdama į rinką, technologinę plėtrą ir kultūrinės įvairovės skatinimo tikslą, Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai 1 ir 2 dalių taikymo ataskaitą.

▼M1

6. Pagal 1 dalį nustatyta pareiga ir 2 dalyje žiniasklaidos paslaugų teikėjams, kurie orientuojasi į auditorijas kitose valstybėse narėse, įtvirtintas reikalavimas netaikomi žiniasklaidos paslaugų teikėjams, kurių apyvarta yra maža arba kurių auditorija yra nedidelė. Be to, valstybės narės gali nenustatyti tokių pareigų ar reikalavimų, kai jie būtų neįgyvendinami arba nepagrįsti dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų pobūdžio ar temos.

7. Komisija, pasikonsultavusi su Ryšių palaikymo komitetu, paskelbia gaires dėl 1 dalyje nurodytos Europos kūrybinių dalies apskaičiavimo ir dėl 6 dalyje nurodytų terminų „maža auditorija“ ir „nedidelė apyvarta“ apibrėžties.

▼B

V SKYRIUS

NUOSTATOS DĖL IŠSKIRTINIŲ TEISIŲ IR TRUMPŲ NAUJIENŲ PRANEŠIMŲ TEIKIMO TRANSLIUOJANT TELEVIZIJOS PROGRAMAS*14 straipsnis*

1. Kiekviena valstybė narė gali imtis Sąjungos teisę atitinkančių priemonių, kad užtikrintų, jog jos jurisdikcijai priklausantys transliuotojai, pasinaudodami išskirtine teise, renginių, kurie tos valstybės narės laikomi itin reikšmingais visuomenei, netransliuotų taip, kad žymi tos valstybės narės gyventojų dalis negalėtų jų nemokamai matyti tiesiogiai ar žiūrėdami įrašą. Jei atitinkama valstybė narė imasi tokių priemonių, ji sudaro atitinkamų nacionalinių ar nenacionalinių renginių, kuriuos ji laiko itin reikšmingais visuomenei, sąrašą. Sąrašas sudaromas aiškiai, nedviprasmiškai ir tinkamu laiku. Atlikdama šį darbą, atitinkama valstybė narė taip pat nusprendžia, ar turėtų būti vykdoma viso renginio ar jo dalies tiesioginė transliacija, arba, jei to reikia arba dėl objektyvių priežasčių būtų geriau visuomenei, būtų rodomas viso renginio ar jo dalies įrašas.

2. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie priemones, kurių jos ėmėsi ar ketina imtis pagal 1 dalį. Per tris mėnesius nuo pranešimo dienos Komisija patikrina, ar tokios priemonės yra suderinamos su Bendrijos teise, ir praneša apie jas kitoms valstybėms narėms. Ji paprašo ryšių komiteto, įsteigto pagal 29 straipsnį, nuomonės. Informacija apie taikomas priemones nedelsiant paskelbiama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir ne rečiau kaip kartą per metus paskelbiamas bendras valstybėse narėse taikomų priemonių sąrašas.

3. Valstybės narės, taikydamos tinkamas priemones ir vadovaudamosi savo teisės aktais, užtikrina, ►C1 kad jų jurisdikcijai priklausantys transliuotojai nesinaudotų po 1997 m. liepos 30 d. nusipirktomis išskirtinėmis teisėmis taip, ◄ kad žymi kitos valstybės narės gyventojų dalis negalėtų nemokamai matyti 1 ir 2 dalyse apibrėžtų tos kitos valstybės narės visų ar dalies tiesiogiai transliuojamų renginių arba, jei to reikėtų arba dėl objektyvių priežasčių taip būtų geriau visuomenei, visų ar dalies vėliau transliuojamų nemokamų televizijos įrašų, kuriuos ta kita valstybė narė apibrėžia pagal 1 dalį.

▼B*15 straipsnis*

1. Valstybės narės užtikrina, kad visi Sąjungoje įsisteigę transliuotojai, norintys parengti trumpus naujienų pranešimus, sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminacinėmis sąlygomis turėtų prieigą prie didelės visuomeninės svarbos renginių, kurie išskirtinėmis teisėmis transliuojami jų jurisdikcijai priklausančio transliuotojo.
2. Jeigu kitas transliuotojas, įsisteigęs toje pačioje valstybėje narėje kaip ir prieigos prašantis transliuotojas, įgijo išskirtinių teisių, susijusių su tam tikru didelės visuomeninės svarbos renginiu, prieigos prašoma iš to transliuotojo.
3. Valstybės narės užtikrina, kad tokia prieiga būtų garantuojama leidžiant transliuotojams laisvai pasirinkti trumpas ištraukas iš perduodančio transliuotojo signalo ir, išskyrus atvejus, kai to neįmanoma atlikti dėl praktinių priežasčių, nurodant bent jų šaltinį.
4. Kaip alternatyvą 3 daliai valstybės narės gali nustatyti lygiavertę sistemą, kuri kitomis priemonėmis leistų užtikrinti prieigą sąžiningomis, pagrįstomis ir nediskriminuojančiomis sąlygomis.
5. Trumpos ištraukos naudojamos tik bendro pobūdžio žinių programose ir gali būti naudojamos teikiant užsakomąsias audiovizualinės žiniasklaidos paslaugas tik tuo atveju, jei tą pačią programą netiesioginės transliacijos forma siūlo tas pats žiniasklaidos paslaugų teikėjas.
6. Nedarydamos poveikio 1–5 dalims valstybės narės, laikydamosi savo teisinės sistemos ir teisinės praktikos, užtikrina, kad būtų nustatyti su tokių trumpų ištraukų pateikimu susiję būdai ir sąlygos, visų pirma kompensavimo priemonių, ilgiausios trumpų ištraukų trukmės ir jų perdavimo laiko ribų atžvilgiu. Jei numatyta kompensacija, ji negali būti didesnė už papildomas sąnaudas, tiesiogiai patirtas teikiant prieigą.

VI SKYRIUS**SKATINIMAS PLATINTI IR KURTI TELEVIZIJOS PROGRAMAS***16 straipsnis*

1. Valstybės narės, jei įmanoma ir taikydamos atitinkamas priemones, užtikrina, kad transliuotojai Europos kūriniams paliktą didesnę savo programų transliavimui skirtą laiką, išskyrus laiką žinioms, sporto renginiams, žaidimams, reklamai, teleteksto paslaugoms ir teleparduotuvėms. Atsižvelgiant į transliuotojų tikslus savo žiūrovams teikti informacinio, švietimo, kultūrinio ir pramoginio pobūdžio programas, ši laiko dalis turėtų būti pasiekama palaipsniui ir vadovaujantis tinkamais kriterijais.
2. Kai 1 dalyje nustatyta laiko dalis negali būti pasiekta, atitinkamoje valstybėje narėje ji turi būti ne mažesnė negu vidutinė 1988 m. skirta dalis.

Tačiau Graikijai ir Portugalijai 1988 m. pakeičiami 1990 m.

▼B

3. Pradedant nuo 1991 m. spalio 3 d. valstybės narės kas dveji metai pateikia Komisijai ataskaitą apie šio straipsnio ir 17 straipsnio taikymą.

Toje ataskaitoje visų pirma pateikiami statistiniai duomenys apie šiame straipsnyje ir 17 straipsnyje nurodytą laiko dalį kiekvienoje televizijos programoje, priklausančioje atitinkamos valstybės narės jurisdikcijai, taip pat kad kiekvienu atveju būtų nurodytos priežastys, dėl kurių nepavyko pasiekti tos laiko dalies, bei priemonės, kurių buvo imtasi arba kurios yra numatytos siekiant tai padaryti.

Komisija kitoms valstybėms narėms ir Europos Parlamentui praneša apie gautas ataskaitas, su kuriomis, jei reikia, kartu pateikiama nuomonė. Komisija užtikrina, kad šis straipsnis ir 17 straipsnis būtų taikomi pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo nuostatas. Pateikdama savo nuomonę, Komisija gali visų pirma atsižvelgti į pažangą, padarytą palyginus su ankstesniais metais, pirmą kartą transliuojamų kūrinių dalį programose, ypatingą naujų televizijos transliuotojų padėtį ir į ypatingą šalių, turinčių nedidelius audiovizualinių priemonių gamybos pajėgumus arba ribotą kalbinę erdvę, padėtį.

17 straipsnis

Tais atvejais, kai galima, ir panaudodamos tinkamas priemones valstybės narės užtikrina, kad transliuotojai ne mažiau kaip 10 % savo programų laiko skirtų Europos kūriniams, sukurtiems nuo transliuotojų nepriklausančių kūrėjų, išskyrus žinioms, sporto renginiams, žaidimams, reklamai, teleteksto paslaugoms ir teleparduotuvėms skirtą laiką arba valstybės narės nuožiūra ne mažiau kaip 10 % savo programų biudžeto. Tokios laiko dalies reikėtų siekti palaipsniui, nustačius tinkamus kriterijus ir atsižvelgiant į transliuotojo įsipareigojimus savo žiūrovams teikti informacinio, švietimo, kultūrinio ir pramoginio pobūdžio programas. Jos turi būti siekiama skiriant tinkamą dalį dabartiniams kūriniams, t. y. kūriniams, kurie yra transliuojami penkerius metus nuo jų sukūrimo.

18 straipsnis

Šis skyrius netaikomas televizijos programoms, skirtoms vietinei auditorijai ir nesančioms nacionalinės sistemos dalimi.

VII SKYRIUS

TELEVIZIJOS REKLAMA IR TELEPARDUOTUVĖ

19 straipsnis

1. Televizijos reklama ir teleparduotuvė yra lengvai atpažįstamos ir atskiriamos nuo redakcinio programos turinio. Nedarant poveikio naujų reklamos technologijų naudojimui, televizijos reklama ir teleparduotuvė optinėmis ir (arba) akustinėmis ir (arba) erdvinėmis priemonėmis yra pakankamai atskiriamos nuo kitų programos dalių.

▼ M1

2. Atskiri televizijos reklamos ir teleparduotuvės intarpai leistini sporto renginių metu. Atskiri televizijos reklamos ir teleparduotuvės intarpai, išskyrus sporto renginių transliacijos metu, turi likti išimtimi.

▼ B*20 straipsnis*

1. Valstybės narės užtikrina, kad įterpiant televizijos reklamą ar teleparduotuvę programų metu nebūtų pakenkta programų vientisumui, atsižvelgiant į natūralias atitinkamos programos pertraukas ir jos trukmę bei pobūdį, bei nebūtų pažeidžiamos teisių turėtojų teisės.

▼ M1

2. Transliuojant televizijos filmus (išskyrus kelių serijų filmus, serialus ir dokumentinius filmus), kinematografijos kūrinius ir žinių programas, televizijos reklama, teleparduotuvė ar abi gali būti rodomos vieną kartą per kiekvieną programoje nustatytą ne trumpesnę kaip 30 minučių laikotarpį. Transliuojant vaikams skirtas programas, televizijos reklama gali būti rodoma vieną kartą per kiekvieną programoje nustatytą ne trumpesnę kaip 30 minučių laikotarpį, jeigu numatoma programos trukmė yra ilgesnė nei 30 minučių. Teleparduotuvės transliacija per vaikams skirtas programas draudžiama. Televizijos reklama ar teleparduotuvė negali būti įterpiamos į religinių apeigų transliacijas.

▼ B*21 straipsnis*

Medicinos produktų, kuriems išleisti į apyvartą reikalingas leidimas, kaip apibrėžta Direktyvoje 2001/83/EB, teleparduotuvės, taip pat medicininio gydymo teleparduotuvės yra draudžiamos.

22 straipsnis

Alkoholinių gėrimų televizijos reklama ir teleparduotuvė turi atitikti šiuos reikalavimus:

- a) ji negali būti skirta būtent nepilnamečiams ir visų pirma neturėtų rodyti alkoholinius gėrimus vartojančių nepilnamečių;
- b) ji nesieja alkoholio vartojimo su padidėjusia fizine energija ar vairavimu;
- c) ji nesudaro įspūdžio, kad alkoholio vartojimas prisideda prie sėkmės socialiniame ar seksualiniame gyvenime;
- d) joje nėra teigiama, kad alkoholis turi gydomųjų savybių arba kad jis yra stimuliuojanti, raminanti ar asmenines problemas padedanti išspręsti priemonė;

▼B

- e) joje nėra skatinamas besaikis alkoholio vartojimas, o abstinencija ar saikingas jo vartojimas nėra nušviečiamas neigiamai;
- f) joje nėra pabrėžiama, kad didelis alkoholio kiekis (stiprumas) yra teigiama gėrimo savybė.

▼M1*23 straipsnis*

1. Televizijos reklamos ir teleparduotuvės intarpams skirtas laikotarpis yra nuo 6 iki 18 val. turi sudaryti ne daugiau kaip 20 proc. per tą laikotarpį. Televizijos reklamos ir teleparduotuvės intarpams skirtas laikotarpis yra nuo 18 iki 24 val. turi sudaryti ne daugiau kaip 20 proc. per tą laikotarpį.

2. 1 dalis netaikoma:

- a) transliuotojo skelbimams, susijusiems su jo programomis ir papildomais produktais, tiesiogiai susijusiais su tomis programomis, arba transliuotojo skelbimams, susijusiems su kitų tai pačiai transliuotojų grupei priklausančių subjektų programomis ir audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis;
- b) rėmimo skelbimams;
- c) prekių rodymui;
- d) neutraliems kadrų, kurie naudojami tarp redakcinio turinio ir televizijos reklamos ar teleparduotuvės intarpų bei tarp atskirų intarpų.

▼B*24 straipsnis*

Teleparduotuvės yra aiškiai išskiriamos optinėmis ir akustinėmis priemonėmis ir nepertraukiamai trunka ne mažiau kaip 15 minučių.

25 straipsnis

Ši direktyva *mutatis mutandis* taikomos televizijos kanalams, skirtiems tik reklamai ir teleparduotuvėms, taip pat televizijos kanalams, skirtiems tik savireklamai.

Tačiau šiems kanalams netaikomas VI skyrius bei 20 ir 23 straipsniai.

26 straipsnis

Nedarant poveikio 4 straipsniui, valstybės narės, deramai atsižvelgdamos į Sąjungos teisę, televizijos programų, kurios skirtos tik šalies teritorijai ir kurių negali tiesiogiai ar netiesiogiai žiūrėti vienos ar daugiau kitų valstybių narių visuomenė, transliavimo atžvilgiu gali nustatyti kitokias sąlygas nei išdėstytos 20 straipsnio 2 dalyje ir 23 straipsnyje.

▼ **M1**▼ **B**

IX SKYRIUS

SU TELEVIZIJOS PROGRAMOMIS SUSIJUSI ATSAKymo TEISĖ

28 straipsnis

1. Nedarant poveikio valstybių narių pagal civilinę, administracinę ar baudžiamąją teisę priimtoms kitoms nuostatomis, kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo nepriklausomai nuo jo nacionalinės priklausomybės, kurio teisėtiems interesams ir visų pirma reputacijai bei geram vardui pakenkė televizijos programoje paskelbti neteisingi faktai, turi turėti teisę atsakyti ar į kitas lygiavertes teisių gynimo priemones. Valstybės narės užtikrina, kad iš tikrųjų pasinaudoti teise atsakyti ar lygiaverte teisių gynimo priemone nebūtų trukdoma nustatant nepagrįstas sąlygas. Atsakymas transliuojamas per pagrįstą laikotarpį po to, kai buvo pateiktas motyvuotas atsakymas, ir tokiu laiku bei tokiu būdu, kuris tinka tai transliuojamai programai, dėl kurios reikalavimas atsakyti buvo pateiktas.

2. Teisė atsakyti arba kitokios lygiavertės teisių gynimo priemonės galioja visiems valstybės narės jurisdikcijai priklausantiems transliuotojams.

3. Valstybės narės nustato priemones, būtinas teisei atsakyti ar kitoms lygiavertėms teisių gynimo priemonėms įtvirtinti, ir nustato jų įgyvendinimo tvarką. Visų pirma jos užtikrina, jog tam yra numatomas pakankamai ilgas laiko tarpas, o tvarka yra tokia, kad fiziniai ar juridiniai asmenys, gyvenantys ar įsisteigę kitose valstybėse narėse, galėtų tinkamai pasinaudoti ta teise ar kitokiomis lygiavertėmis teisių gynimo priemonėmis.

4. Prašymas pasinaudoti teise atsakyti ar kitokiomis lygiavertėmis teisių gynimo priemonėmis gali būti atmestas, jei toks atsakymas nėra pagrįstas pagal 1 dalyje nustatytas sąlygas, jei juo būtų daromas baudžiamąją atsakomybę užtraukiantis veiksmas, jei dėl jo transliuotojas atsakytų pagal civilinės teisės normas arba juo būtų peržengtos visuomenės priimtose padarumo ribos.

5. Priimamos nuostatos dėl tvarkos, pagal kurią ginčai dėl pasinaudojimo teise atsakyti ar lygiavertėmis teisių gynimo priemonėmis gali būti sprendžiami teisme.

▼ **M1**

IXA SKYRIUS

DALIJIMOSI VAIZDO MEDŽIAGA PLATFORMOS PASLAUGOMS
TAKOMOS NUOSTATOS*28a straipsnis*

1. Šios direktyvos tikslais valstybės narės teritorijoje įsisteigęs dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas, Direktyvos 2000/31/EB 3 straipsnio 1 dalies prasme, priklauso tos valstybės narės jurisdikcijai.

▼ **M1**

2. Dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas, kuris nėra įsisteigęs valstybės narės teritorijoje pagal 1 dalį, yra laikomas įsisteigusiu valstybės narės teritorijoje šios direktyvos tikslais, jei tas dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas:

- a) turi patronuojančiąją įmonę arba patronuojamąją įmonę, kuri yra įsisteigusi tos valstybės narės teritorijoje arba
- b) priklauso grupei ir kita tos grupės įmonė yra įsisteigusi tos valstybės narės teritorijoje.

Šio straipsnio tikslais:

- a) patronuojančioji įmonė – įmonė, kuri kontroliuoja vieną ar daugiau patronuojamųjų įmonių;
- b) patronuojamoji įmonė – įmonė, kurią kontroliuoja patronuojančioji įmonė, įskaitant visas pagrindinės patronuojančiosios įmonės patronuojamąsias įmones;
- c) grupė – patronuojančioji įmonė, visos jos patronuojamosios įmonės ir visos kitos su jomis ekonominiais ir teisiniais organizaciniais ryšiais susijusios įmonės.

3. 2 dalies taikymo tikslais, jeigu patronuojančioji įmonė, patronuojamoji įmonė arba kitos grupei priklausančios įmonės yra visos įsisteigusios skirtingose valstybėse narėse, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigusi jo patronuojančioji įmonė, arba, jeigu tokios įmonės ten nėra, toje valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigusi jo patronuojamoji įmonė, arba, jeigu tokios įmonės ten nėra, toje valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigusi kita grupei priklausanči įmonė.

4. 3 dalies taikymo tikslais, jeigu yra kelios patronuojamosios įmonės ir jos visos yra įsisteigusios skirtingose valstybėse narėse, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje viena iš patronuojamųjų įmonių pirmiausia pradėjo savo veiklą, su sąlyga, kad ji su tos valstybės narės ekonomika yra susijusi stabiliai ir veiksmingai ryšiu.

Jeigu yra kelios kitos grupei priklausančios įmonės ir jos visos yra įsisteigusios skirtingose valstybėse narėse, dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjas laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje viena iš šių įmonių pirmiausia pradėjo savo veiklą, su sąlyga, kad ji su tos valstybės narės ekonomika yra susijusi stabiliai ir veiksmingai ryšiu.

5. Šios direktyvos tikslais, Direktyvos 2000/31/EB 3 straipsnis ir 12–15 straipsniai taikomi dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjams, pagal šio straipsnio 2 dalį laikomiems įsisteigusiais valstybėje narėje.

6. Valstybės narės sudaro ir nuolat atnauja jų teritorijoje įsisteigusių ar laikomų įsisteigusiais dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjų sąrašą ir nurodo, kuriais kriterijais, išdėstytais 1–4 dalyse, yra grindžiama jų jurisdikcija. Tą sąrašą, įskaitant visą atnaujintą informaciją, valstybės narės perduoda Komisijai.

▼ **M1**

Komisija užtikrina, kad tokie sąrašai būtų pateikti centralizuotoje duomenų bazėje. Jeigu tarp sąrašų esama neatitikimų, Komisija susisiečia su atitinkamomis valstybėmis narėmis, kad būtų rastas sprendimas. Komisija užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos turėtų prieigą prie tos duomenų bazės. Komisija informaciją duomenų bazėje skelbia viešai.

7. Jei, taikant šį straipsnį, atitinkamos valstybės narės nesutaria dėl to, kuriai valstybei narei priklauso jurisdikcija, jos nepagrįstai nedelsdamos apie tai praneša Komisijai. Komisija gali paprašyti ERGA pareikšti nuomonę šiuo klausimu pagal 30b straipsnio 3 dalies d punktą. ERGA pateikia tokią nuomonę per 15 darbo dienų nuo Komisijos prašymo pateikimo dienos. Komisija tinkamai informuoja Ryšių palai-kymo komitetą.

28b straipsnis

1. Nedarant poveikio Direktyvos 2000/31/EB 12–15 straipsniams, valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausantys dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikėjai imtųsi atitinkamų priemonių siekdami apsaugoti:

- a) nepilnamečius nuo programų, naudotojų sukurtų vaizdo įrašų ir komercinių audiovizualinių pranešimų, galinčių pakenkti jų fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi, laikantis 6a straipsnio 1 dalies;
- b) plačiąją visuomenę nuo programų, naudotojų sukurtų vaizdo įrašų ir komercinių audiovizualinių pranešimų, kuriais kurstomas smurtas ar neapykanta asmenų grupės ar grupės nario atžvilgiu kuriuo nors iš Chartijos 21 straipsnyje nurodytų pagrindų;
- c) plačiąją visuomenę nuo programų, naudotojų sukurtų vaizdo įrašų ir komercinių audiovizualinių pranešimų, kuriuose yra turinio, kurio platinimas yra veikla, laikoma nusikalstama veika pagal Sąjungos teisę, t. y., viešas kurstymas įvykdyti teroristinį nusikaltimą, kaip nustatyta Direktyvos (ES) 2017/541 5 straipsnyje, su vaikų pornografija susijusios nusikalstamos veikos, kaip nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/93/ES ⁽¹⁾ 5 straipsnio 4 dalyje, ir su rasizmu ir ksenofobija susijusios nusikalstamos veikos, kaip nustatyta Pamatinio sprendimo 2008/913/TVR 1 straipsnyje.

2. Valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausantys dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai laikytųsi 9 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų dėl komercinių audiovizualinių pranešimų, kuriais tie dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai prekiauja, kuriuos jie parduoda ar kuriuos jie tvarko.

Atsižvelgiant į tai, kad dalijimosi vaizdo medžiaga platformos vykdo tik ribotą komercinių audiovizualinių pranešimų kontrolę, valstybės narės užtikrina, kad jų jurisdikcijai priklausantys dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai imtųsi atitinkamų priemonių laikytis 9 straipsnio 1 dalyje nustatytų reikalavimų dėl komercinių audiovizualinių pranešimų, kuriais tie dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai neprekauja, kurių jie neparduoda ar netvarko.

⁽¹⁾ 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/93/ES dėl kovos su seksualine prievarta prieš vaikus, jų seksualiniu išnaudojimu ir vaikų pornografija, kuria pakeičiamas Tarybos pamatinis sprendimas 2004/68/TVR (OL L 335, 2011 12 17, p. 1).

▼ **M1**

Valstybės narės užtikrina, kad dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai aiškiai informuotų programų ir naudotojų sukurtų vaizdo įrašų, kuriuose esama komercinių audiovizualinių pranešimų, naudotojus, su sąlyga, kad apie tokius pranešimus yra deklaruota pagal 3 dalies trečioje pastraipoje c punkte arba paslaugos teikėjai žino apie tą faktą.

Valstybės narės skatina naudoti bendrą reguliavimą ir puoselėti savireguliavimą taikant elgesio kodeksus, kaip numatyta 4a straipsnio 1 dalyje, kuriais siekiama veiksmingai sumažinti galimybę vaikams pamatyti komercinius audiovizualinius pranešimus apie maisto produktus ir gėrimus, kurių sudėtyje yra maistinių medžiagų ir maistiniu arba fiziologiniu poveikiu pasižyminčių medžiagų, ypač riebalų, riebalų rūgščių transizomerų, druskos ar natrio ir cukrų, kurių apskritai nerekomenduojama vartoti per daug. Tais kodeksais siekiama nustatyti, kad tokiuose komerciniuose audiovizualiniuose pranešimuose nebūtų pabrėžiamas teigiamas tokių maisto produktų ir gėrimų maistingumo aspektų bruožas.

3. 1 ir 2 dalių tikslais atitinkamos priemonės nustatomos atsižvelgiant į atitinkamo turinio pobūdį, žalą, kurią jis gali sukelti, apsaugotinių asmenų kategorijos ypatumus, taip pat susijusias teises ir teisėtus interesus, įskaitant dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjų ir naudotojų, kurie sukūrė arba įkėlė turinį, teises ir teisėtus interesus, taip pat viešąjį interesą.

Valstybės narės užtikrina, kad tokias priemones taikytų visi jų jurisdikcijai priklausantys dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai. Tos priemonės turi būti tinkamos taikyti ir proporcingos, atsižvelgiant į dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos apimtį ir teikiamos paslaugos pobūdį. Dėl tų priemonių neturi būti nustatomos jokios *ex ante* kontrolės priemonės ar filtruojamas įkeliamas turinys, jei tai neatitinka Direktyvos 2000/31/EB 15 straipsnio. Siekiant apsaugoti nepilnamečius, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalies a punkte, žalingiausia turiniui turi būti taikomos griežčiausios prieigos kontrolės priemonės.

Tos priemonės – tai atitinkamai:

- a) įtraukti į dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo sąlygas 1 dalyje nurodytus reikalavimus ir juos taikyti;
- b) įtraukti į dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugų teikimo sąlygas 9 straipsnio 1 dalyje nustatytus reikalavimus dėl komercinių audiovizualinių pranešimų, kuriais dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai neprekiauja, kurių jie neparduoda ir netvarko, ir juos taikyti;
- c) turėti naudotojų sukurtus vaizdo įrašus įkeliantiems naudotojams skirtą funkciją, leidžiančią deklaruoti, ar, kiek jiems žinoma arba kaip pagrįstai galima manyti, jie turi žinoti, tokiuose vaizdo įrašuose esama komercinių audiovizualinių pranešimų;
- d) sukurti ir taikyti skaidrius ir paprastus naudoti mechanizmus, kuriais naudodamiesi dalijimosi vaizdo medžiaga platformų naudotojai atitinkamam dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjui praneštų ir pažymėtų 1 dalyje nurodytą turinį, kuris pateikiamas jo platformoje;

▼ **M1**

- e) sukurti ir taikyti sistemas, kuriomis naudodamiesi dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai paaiškintų dalijimosi vaizdo medžiaga platformų naudotojams, kokią rezultatą davė d punkte nurodytas pranešimas ir pažymėjimas;
- f) sukurti ir taikyti dalijimosi vaizdo medžiaga platformų naudotojų amžiaus tikrinimo sistemas turinio, galinčio pakenkti nepilnamečių fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi, atžvilgiu;
- g) sukurti ir taikyti lengvas naudoti sistemas, leidžiančias dalijimosi vaizdo medžiaga platformos naudotojams reitinguoti 1 dalyje nurodytą turinį;
- h) numatyti galutinių naudotojų valdomas tėvų kontrolės sistemas turinio, galinčio pakenkti nepilnamečių fiziniam, psichiniam ar doroviniam vystymuisi, atžvilgiu;
- i) sukurti ir taikyti skaidrias, lengvas naudoti ir veiksmingas dalijimosi naudotojų skundų, pateiktų vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjui dėl d–h punktuose nurodytų priemonių įgyvendinimo, nagrinėjimo ir sprendimo procedūras;
- j) numatyti veiksmingas gebėjimo naudotis žiniasklaidos priemonėmis priemones bei instrumentus ir didinti naudotojų informuotumą apie tas priemones ir instrumentus.

Nepilnamečių asmens duomenys, kuriuos surinko ar kitu būdu gavo dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai pagal trečios pastraipos f ir h punktus, negali būti tvarkomi komerciniais tikslais, kaip antai tiesioginės rinkodaros, profiliavimo ir elgesio grindžiamos reklamos tikslais.

4. Šio straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytų priemonių įgyvendinimo tikslais valstybės narės skatina naudoti bendrą reguliavimą, kaip numatyta 4a straipsnio 1 dalyje.

5. Valstybės narės sukuria reikiamus mechanizmus 3 dalyje nurodytų priemonių, kurių ėmėsi dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjai, tinkamumui įvertinti. Valstybės narės paveda nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms įvertinti tas priemones.

6. Valstybės narės vaizdo medžiagos bendro naudojimo platformos paslaugos teikėjams gali taikyti išsamesnes arba griežtesnes priemones, nei šio straipsnio 3 dalyje nurodytos priemonės. Tvirtindamos tokias priemones, valstybės narės laikosi reikalavimų, nustatytų taikytinoje Sąjungos teisėje, kaip antai Direktyvos 2000/31/EB 12–15 straipsniuose ar Direktyvos 2011/93/ES 25 straipsnyje nustatytų reikalavimų.

7. Valstybės narės užtikrina, kad, sprendžiant naudotojų ir dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjų tarpusavio ginčus, susijusius su 1 ir 3 dalių taikymu, būtų suteikta galimybė naudotis neteisminiais teisų gynimo mechanizmais. Tokie mechanizmai sudaro galimybes ginčus spręsti nešališkai ir neužkerta galimybės naudotojui pasinaudoti nacionalinės teisės užtikrinama teisine apsauga.

▼M1

8. Valstybės narės užtikrina, kad naudotojai galėtų savo teises ginti teisme dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjų atžvilgiu pagal 1 ir 3 dalis.

9. Komisija skatina dalijimosi vaizdo medžiaga platformos paslaugos teikėjus keistis geriausia praktika 4 dalyje nurodytų bendro reguliavimo elgesio kodeksų klausimais.

10. Valstybės narės ir Komisija gali skatinti savireguliaciją taikydamos Sąjungos elgesio kodeksus, kaip nurodyta 4a straipsnio 2 dalyje.

▼B

X SKYRIUS

RYŠIŲ KOMITETAS

29 straipsnis

1. Įsteigiamas Komisijos globojamas ryšių komitetas. Jį sudaro valstybių narių kompetentingų institucijų atstovai. Komitetui pirmininkauja Komisijos atstovas; komitetas susirenka jo iniciatyva arba valstybės narės delegacijos prašymu.

2. Ryšių komiteto uždaviniai yra šie:

- a) padėti veiksmingai įgyvendinti šią direktyvą reguliariai konsultuojantis dėl visų su jos taikymu susijusių praktinių problemų, visų pirma kylančių taikant 2 straipsnį, bei aptariant visus kitus reikalus, dėl kurių keistis nuomonėmis laikoma naudinga;
- b) pateikti nuomones savo iniciatyva arba pateikti nuomones, kurių prašo Komisija, dėl šios direktyvos taikymo valstybėse narėse;
- c) tapti nuomonių keitimosi forumu svarstant, kokie klausimai turėtų būti aptarti ataskaitose, kurias valstybės narės turi pateikti pagal 16 straipsnio 3 dalį ir kokia metodologija jose turėtų būti vadovaujamasi;
- d) aptarti reguliarių konsultacijų, kurias Komisija rengia su transliuotojų organizacijų atstovais, laidų kūrėjais, vartotojais, gamybininkais, paslaugų tiekėjais, profesinėmis sąjungomis ir kūrybine bendruomene, rezultatus;
- e) padėti valstybėms narėms ir Komisijai keistis informacija apie padėti ir pokyčius reguliavimo veikloje, susijusioje su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis, atsižvelgiant į Sąjungos audiovizualinę politiką ir atitinkamus pokyčius technikos srityje;
- f) ištirti visus pokyčius, vykstančius sektoriuje, dėl kurio veiklos būtų naudinga keistis nuomonėmis.

▼ **B**

XI SKYRIUS

▼ **M1**

VALSTYBIŲ NARIŲ REGULIAVIMO INSTITUCIJOS IR ĮSTAIGOS

30 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną ar daugiau nacionalinių reguliavimo institucijų, įstaigų arba ir institucijų, ir įstaigų. Valstybės narės užtikrina, kad jos būtų teisiškai atskirtos nuo vyriausybės ir funkciškai nepriklausomos nuo savo atitinkamų vyriausybių ir bet kurios kitos viešosios ar privačiosios įstaigos. Tai nedaro poveikio valstybių narių galimybei įsteigti skirtingų sektorių priežiūrą vykdančias reguliavimo institucijas.

2. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos savo įgaliojimais naudotųsi nešališkai, skaidriai ir vado-vaudamosi šios direktyvos tikslais, visų pirma, žiniasklaidos pliuralizmu, kultūrų ir kalbų įvairove, vartotojų apsauga, prieinamumu, nediskriminavimu, tinkamu vidaus rinkos veikimu ir sąžiningos konkurencijos skatinimu.

Nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos iš jokios kitos įstaigos nesiekia gauti ir nepriima jokių nurodymų dėl joms pagal nacionalinę teisę, kuria įgyvendinama Sąjungos teisė, pavestų užduočių vykdymo. Tai nekludo vykdyti priežiūros pagal nacionalinę konstitucinę teisę.

3. Valstybės narės užtikrina, kad teisėje būtų aiškiai apibrėžta nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų kompetencija ir įgaliojimai, taip pat jų atskaitomybę užtikrinanti tvarka.

4. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos turėtų pakankamus finansinius bei žmogiškuosius išteklius ir vykdymo užtikrinimo įgaliojimus, kad galėtų veiksmingai vykdyti savo funkcijas ir prisidėti prie ERGA darbo. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinėms reguliavimo institucijoms arba įstaigoms būtų nustatyti atskiri metiniai biudžetai, kurie turi būti skelbiami viešai.

5. Valstybės narės savo nacionalinėje teisėje nustato nacionalinių reguliavimo institucijų ir įstaigų vadovų arba kolegialaus organo, vykdančio tą funkciją, narių skyrimo ir atleidimo sąlygas ir procedūras, įskaitant įgaliojimų trukmę. Procedūros turi būti skaidrios, nediskriminacinės ir jomis turi būti užtikrinamas reikiamo laipsnio nepriklausomumas. Nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos vadovas arba kolegialaus organo, vykdančio tą funkciją nacionalinėje reguliavimo institucijoje arba įstaigoje, nariai gali būti atleisti, jeigu jie nebeatitinka jų pareigoms eiti reikalingų sąlygų, iš anksto nustatytų nacionaliniu lygmeniu. Sprendimas dėl atleidimo turi būti tinkamai pagrindžiamas, apie jį pranešama iš anksto ir jis turi būti viešai paskelbiamas.

6. Valstybės narės užtikrina, kad nacionaliniu lygmeniu būtų taikomi veiksmingi apeliaciniai mechanizmai. Apeliacinė įstaiga, kuri gali būti teismas, turi būti nepriklausoma nuo apeliaciniame procese dalyvaujančių šalių.

▼ **M1**

Kol nagrinėjamas apeliacinis skundas, galioja nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos sprendimas, išskyrus atvejus, kai pagal nacionalinę teisę nustatomos laikinosios priemonės.

30a straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos imtųsi tinkamų priemonių teikti viena kitai ir Komisijai informaciją, būtiną, kad būtų taikoma ši direktyva, visų pirma 2, 3 ir 4 straipsniai.

2. Keitimosi informacija pagal 1 dalį kontekste, kai nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos gauna iš jų jurisdikcijai priklausančio žiniasklaidos paslaugų teikėjo informaciją, jog jis teiks paslaugą, visiškai arba daugiausia skirtą kitos valstybės narės auditorijai, jurisdikciją turinčios valstybės narės nacionalinė reguliavimo institucija arba įstaiga informuoja valstybės narės, į kurią orientuojasi paslaugų teikėjas, nacionalinę reguliavimo instituciją arba įstaigą.

3. Jei valstybės narės, į kurios teritoriją orientuojasi kitos valstybės narės jurisdikcijai priklausančios žiniasklaidos paslaugų teikėjas, institucija arba įstaiga siunčia prašymą dėl to teikėjo veiklos valstybės narės, kurios jurisdikcijai jis priklauso, reguliavimo institucijai arba įstaigai, pastaroji reguliavimo institucija arba įstaiga turi dėti visas pastangas, kad išnagrinėtų prašymą per du mėnesius, nedarant poveikio griežtesniems pagal šią direktyvą taikomiems laiko terminams. Pateikus prašymą, valstybės narės, į kurią orientuojasi paslaugų teikėjas, reguliavimo institucija arba įstaiga pateikia jurisdikciją turinčios valstybės narės reguliavimo institucijai arba įstaigai visą informaciją, galinčią padėti išnagrinėti prašymą.

30b straipsnis

1. Įsteigiama Europos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliuotojų grupė (ERGA).

2. Ją sudaro audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų srities nacionalinių reguliavimo institucijų arba įstaigų, kurioms tenka pagrindinė atsakomybė už audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų priežiūrą, atstovai, o kai nacionalinės reguliavimo institucijos arba įstaigos nėra – kiti pagal jų procedūras atrinkti atstovai. ERGA posėdžiuose dalyvauja Komisijos atstovas.

3. ERGA pavedamos šios užduotys:

a) teikti Komisijai technines ekspertines žinias:

- jai vykdant savo užduotį – užtikrinti nuoseklų šios direktyvos įgyvendinimą visose valstybėse narėse,
- jos kompetencijai priklausančiais klausimais, susijusiais su audiovizualinės žiniasklaidos paslaugomis;

b) keistis audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų reguliavimo sistemos taikymo patirtimi ir geriausia praktika, be kita ko, prieinamumo ir gebėjimo naudotis žiniasklaidos priemonėmis klausimais;

▼ M1

- c) bendradarbiauti ir teikti savo nariams informaciją, būtiną, kad būtų taikoma ši direktyva, visų pirma jos 3, 4 ir 7 straipsniai;
 - d) Komisijos prašymu pateikti nuomones dėl klausimų, nurodytų 2 straipsnio 5c dalyje, 3 straipsnio 2 ir 3 dalyse, 4 straipsnio 4 dalies c punkte ir 28a straipsnio 7 dalyje, techninių ir faktinių aspektų.
4. ERGA priima savo darbo tvarkos taisykles.

▼ B

XII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

31 straipsnis

Šia direktyva nekoordinuojamose srityse ji nedaro poveikio valstybių narių teisėms ir įsipareigojimams, kylantiems iš galiojančių telekomunikacijų ar programų transliavimui reglamentuoti priimtų konvencijų.

32 straipsnis

Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

▼ M1*33 straipsnis*

Komisija stebi, kaip valstybės narės taiko šią direktyvą.

Ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 19 d., o vėliau – kas trejus metus Komisija pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šios direktyvos taikymo ataskaitą.

Ne vėliau kaip 2026 m. gruodžio 19 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai *ex post* vertinimą, kai tikslinga, kartu su pasiūlymais dėl šios direktyvos peržiūros, siekiant įvertinti jos poveikį ir pridėtinę vertę.

Komisija tinkamai informuoja Ryšių palaikymo komitetą ir ERGA apie kitos iš jų darbą ir veiklą.

Komisija užtikrina, kad iš valstybių narių gauta informacija apie priemones šia direktyva koordinuojamose srityse, būtų perduota Ryšių palaikymo komitetui ir ERGA.

33a straipsnis

1. Valstybės narės propaguoja gebėjimo naudotis žiniasklaidos priemonėmis ugdymo priemones ir imasi tokių priemonių.

▼ M1

2. Ne vėliau kaip 2022 m. gruodžio 19 d., o vėliau – kas trejus metus valstybės narės pateikia Komisijai 1 dalies įgyvendinimo ataskaitas.
3. Pasikonsultavusi su Ryšių palaikymo komitetu, Komisija parengia gaires dėl tokių ataskaitų apimties.

▼ B*34 straipsnis*

Direktyva 89/552/EEB su pakeitimais, padarytais direktyvomis, išvardytomis I priedo A dalyje, yra panaikinama nedarant poveikio valstybių narių įsipareigojimams, susijusiems su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę terminais, nustatytais I priedo B dalyje.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal II priede pateiktą atitikties lentelę.

35 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

36 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

I PRIEDAS

A DALIS

Panaikinama direktyva ir jos vėlesni pakeitimai

(nurodyta 34 straipsnyje)

Tarybos direktyva 89/552/EEB
(OL L 298, 1989 10 17, p. 23).

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva
97/36/EB
(OL L 202, 1997 7 30, p. 60).

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva tik 1 straipsnis
2007/65/EB
(OL L 332, 2007 12 18, p. 27).

B DALIS

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminų sąrašas

(nurodytas 34 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo terminas
89/552/EEB	1991 m. spalio 3 d.
97/36/EB	1998 m. gruodžio 31 d.
2007/65/EB	2009 m. gruodžio 19 d.

II PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Direktyva 89/552/EEB	Ši direktyva
1 straipsnio įžanginė formuluotė	1 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė
1 straipsnio a punkto įžanginė formuluotė	1 straipsnio 1 dalies a punkto įžanginė formuluotė
1 straipsnio a punkto pirma įtrauka	1 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktis
1 straipsnio a punkto antra įtrauka	1 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis
1 straipsnio b–m punktai	1 straipsnio 1 dalies b–m punktai
1 straipsnio n punkto i papunkčio įžanginė formuluotė	1 straipsnio 1 dalies n punkto įžanginė formuluotė
1 straipsnio n punkto i papunkčio pirma įtrauka	1 straipsnio 1 dalies n punkto i papunktis
1 straipsnio n punkto i papunkčio antra įtrauka	1 straipsnio 1 dalies n punkto ii papunktis
1 straipsnio n punkto i papunkčio trečia įtrauka	1 straipsnio 1 dalies n punkto iii papunktis
1 straipsnio n punkto i papunkčio ketvirta įtrauka	1 straipsnio 2 dalis
1 straipsnio n punkto ii papunkčio įžanginė formuluotė	1 straipsnio 3 dalies įžanginė formuluotė
1 straipsnio n punkto ii papunkčio pirma įtrauka	1 straipsnio 3 dalies i punktas
1 straipsnio n punkto ii papunkčio antra įtrauka	1 straipsnio 3 dalies ii punktas
1 straipsnio n punkto ii papunkčio trečia įtrauka	1 straipsnio 3 dalies iii punktas
1 straipsnio n punkto iii papunktis	1 straipsnio 4 dalis
2 straipsnis	2 straipsnis
2a straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	3 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
2a straipsnio 4 dalies įžanginė formuluotė	3 straipsnio 4 dalies įžanginė formuluotė
2a straipsnio 4 dalies a punktas	3 straipsnio 4 dalies a punktas
2a straipsnio 4 dalies b punkto įžanginė formuluotė	3 straipsnio 4 dalies b punkto įžanginė formuluotė
2a straipsnio 4 dalies b punkto pirma įtrauka	3 straipsnio 4 dalies b punkto i papunktis
2a straipsnio 4 dalies b punkto antra įtrauka	3 straipsnio 4 dalies b punkto ii papunktis
2a straipsnio 5 ir 6 dalys	3 straipsnio 5 ir 6 dalys
3 straipsnis	4 straipsnis
3a straipsnis	5 straipsnis
3b straipsnis	6 straipsnis
3c straipsnis	7 straipsnis
3d straipsnis	8 straipsnis
3e straipsnis	9 straipsnis
3f straipsnis	10 straipsnis
3g straipsnio 1 dalis	11 straipsnio 2 dalis
3g straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos įžanginė formuluotė	11 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos įžanginė formuluotė
3g straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos pirma įtrauka	11 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos a punktas
3g straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos antra įtrauka	11 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos b punktas
3g straipsnio 2 dalies antra, trečia ir ketvirta pastraipos	11 straipsnio 3 dalies antra, trečia ir ketvirta pastraipos
3g straipsnio 3 dalis	11 straipsnio 4 dalis
3g straipsnio 4 dalis	11 straipsnio 1 dalis
3h straipsnis	12 straipsnis
3i straipsnis	13 straipsnis
3j straipsnis	14 straipsnis

▼B

Direktyva 89/552/EEB	Ši direktyva
3k straipsnis	15 straipsnis
4 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	16 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
4 straipsnio 4 dalis	—
5 straipsnis	17 straipsnis
9 straipsnis	18 straipsnis
10 straipsnis	19 straipsnis
11 straipsnis	20 straipsnis
14 straipsnis	21 straipsnis
15 straipsnis	22 straipsnis
18 straipsnis	23 straipsnis
18a straipsnis	24 straipsnis
19 straipsnis	25 straipsnis
20 straipsnis	26 straipsnis
22 straipsnis	27 straipsnis
23 straipsnis	28 straipsnis
23a straipsnis	29 straipsnis
23b straipsnis	30 straipsnis
24 straipsnis	31 straipsnis
—	32 straipsnis
26 straipsnis	33 straipsnis
—	34 straipsnis
—	35 straipsnis
27 straipsnis	36 straipsnis
—	I priedas
—	II priedas